

Egy krajczáros.

Egész évre hétenként	
10 db . . .	3 fnt 60
50 . . .	16 . 80
100 . . .	33 . 60

Herkó Páter

Egy hónapra hétenként:	
50 db . . .	1 fnt 40
100 . . .	2 . 80
200 . . .	5 . 60

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

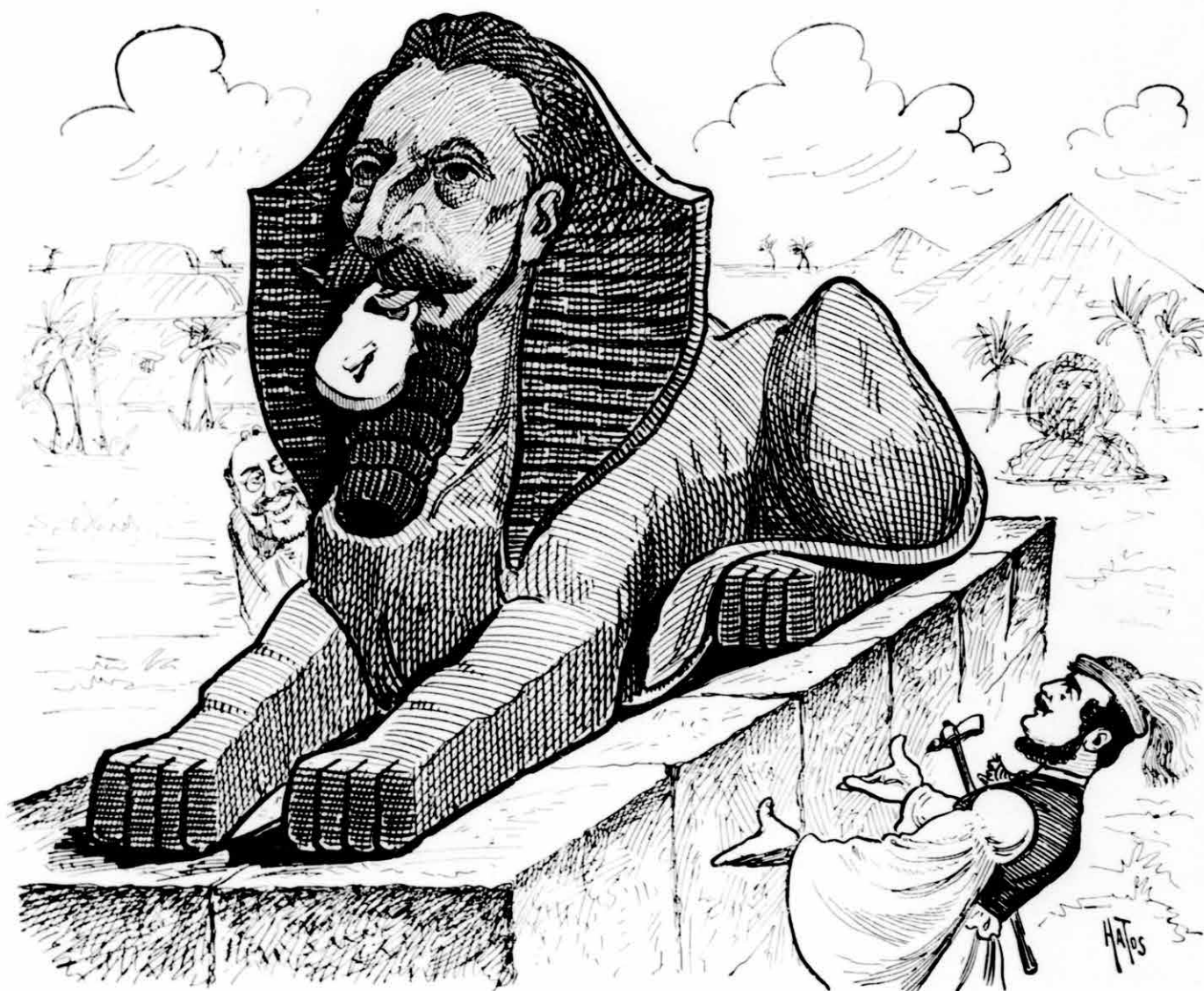
Budapest, VIII., József-körút 49.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:

MARKOS OYULA.

APPONYI SZFINKSZ.

— Hát miért harcoltál volna egy negyedszázadig, ha most lakatot hagynál tenni a szádra. Olyan nincs a sítónérban!

Vagy ha volna is, majd levernők mi azt róla.

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

A baranyai hadgyakorlatokról.

József kir. herceg: Mi a neve, édes barátom?

(Tiszteleg, de nem szól.)

— Hányadik ezredből való?

(Tiszteleg, de nem szól.)

— Hallja kend, barátom, micsoda illetlenség ez? Tudja-e maga, hogy én ki vagyok?

— Mán hogyan tudnám, királyi fenség. De a káplár ur ma meghagyta, hogy ilyen attak után gyalogossal még csak szóba se álljunk. Igen is!

Ahol keserüen fohászkodtatik s rezignálódva sóhajtatik és panaszkodtatik.

Szavakkal tényező
Bán Fynk már csak hörög:
Kimult kis bús hadát
Elhantolá *Török*.

Almássy — fucscs! Bizony,
Szép harca hasztalan:
A csalfa Jászberény
Elejté csufosan!

Multjában, hej, öröm
Alig találtatik.
Jövőjében remény
Sehol sem láttatik!

Kazár hála.

— Emlékszik, hogy egyszer kimentettem a vízből?
— Hogyne! életemet köszönöm önnek.
— Strohberger ur, most a romlás küszöbén állok, száz koronával megmenthet és akkor nem tartozik többé köszönettel nekem.

— Lehetetlen! egész életemben *hálás* leszek ön iránt, csak nem gondol olyan piszkosnak, hogy leuzsorázom rongyos száz koronával ezt a szép adósságot?

Az élethűség.

(Z.) Molnár Györgyöt, mint színigazgatót, megszólította egyik színésze.

— Ma a «Don Juan»-ban pezsgőt iszom.

— Tudom.

— Igen ám, de én valódi pezsgőt akarok.

— Sokba kerül.

— De hogy élethűen játszassak, igazi pezsgőt kell innom.

— Hát ön mindent élethűen akar, még inni is?

— Igen.

— Minden darabban?

— Igen.

— Helyes! holnap az «Ármány és szerelem»-ben mérget iszik, majd gondoskodom, hogy legyen.

— Köszönöm, akkor inkább pezsgő sem kell!

Gyöngéd célzás.

Beteg: Mondja, doktor ur, hirtelen ijedségtől visszasheték az ember előbbi betegségébe?

Orvos: Hogyne, mindenesetre!

Beteg: Akkor, kérem, későbben nyujtsa be a számláját, mikor már egészen fölgyógyultam!

Jelölt (a főkorteshez): Kérem, később nyujtsa be a számláját, mikor már egészen megbuktam! Mert akkor az ember fogékonyabb sokkal a meglepetésekre.

Nem várt meglepetés.

— Ej, Liluska, ha én még egyszer leány lehetnék!
— Sohse, menne férjhez többé, ugy-e?
— Oh nem! Mindennap újra férjhez mennék.

GONDOLATOK.

(Z.) Az igazi tudóst nem az aggasztja, hogy ma mit mondanak róla, hanem, hogy száz év múlva mit fognak róla mondani.

Az idő nem pénz, hanem remény.

A muzeum többnyire csak a művészet kórháza.

Férfihiba, hogy nem a nőt, hanem csak a nőt figyeli meg. Nőhiba, hogy nem a férfit, hanem csak a férfiakat tekinti.

A barátság nők között csak fegyverszünet lehet.

A nagynak csak egy kis gyöngesség kell, hogy a kicsiny mindjárt egyenlőnek tartsa magát vele.

Százan jöhetnek tűzbe egy dologért, a nélkül, hogy csak egy is fölmelegednék érte.

Az irigység a szerencsét meg tudja bocsátani, a tehetséget nem.

Felejtetni akarni annyi, mint felejtetni nem tudni.

A szokás a haladás ellensége.

Megfelelt.

Duras herceg egyszer meglátogatta Descartest, akit igen dus asztalnál talált.

— Hogyan, — kérdezte a herceg, — a bölcsek is adnak ilyen hiúságos dolgokra?

— Miért ne? — felelt Descartes, — az Ur a jó dolgokat csak az ostobák számára teremtette volna?

Fegyver az élc. Jól célozva,
És elsülve, talál nagyon;
Míg különben a vakmerő
Lövöldözőt üti nyakon.

Doroghi Pál.

APRÓ SZEGEK

Podmaniczky bárónak köszönetet szavaz a régi nemzeti párt; a mennyiben annyian jöttek a Házba, a hány ellenveleken trafikált a «tiszteletre méltó öreg ur».

A Dréher-palota előtt *sáp*-itozzon a vén lovag, ne a valódi szabadelvűség épülete előtt! Ezt nem lehet úgy el-miskulanciázni, mint amaz!

Ugy látszik, a *báró* és a *bankár* nem értenek egyet. A *bankár* nem szereti, hogy a *báró* idő előtt enged betekintést a kártyáiba.

A báró úgy szeretné megalakítani a magyar politikát, mint az új belvárost!

— Kérek alázatosan egy kis új kerületet... Így cigánykodik a vén dade, Tisza Kálmán.

Vajjon ejt-e a kalapjába egy kis mandátumocskát a Széll uraság?

A honnan a gentri kipusztult, ott képviselőjelölt a zsidó, a panszláv és dákóromán!

Lám! lám! a székely harisnya hogy felbuktatta a lipótvárosi kamáslit!

Erre kössenek most máslit!

Fordítva.

— Ma ötven éve esküdtünk.
— Bizony, hogy eljár az idő!
— Csak még egyszer átélhetném azt az esküvőt!
— Ah, férjem uram udvarias is tud lenni?
— No, nem éper azért.
— Hát?
— Ma bizony *nem*-et mondanék már.

Kazár elmésség.

- Szép nagysád! Én is Sándor Pálra szavazoltam.
- Az az ön dolga.
- De nadságo khedviér thodtam volna még Mezei Móra is szavazolni.
- Hordja el magát az ur, mert a *hosszu napból* aligha *rövid* nem lesz mindjárt.

Közvetve.

- Valahányszor önt látom, mindig eszembe jut a Dani.
- Hogy-hogy?
- Hát tetszik tudni, ő is adós 20 koronámmal.

Abdur-Rámán emir †

Elhunyt Afganisztán élemedett khánja:
Orosz politika ezt nem igen bánja.
Gyászszázlókat lenget mindenütt ma Kábul...
Hej, az irigy angol feje bele kábul!

Párbeszéd.

(Z.) Mikor Febvre színész 1891-ben III. Sándor cár előtt a pétervári téli kertben fellépett, adott belépti jegyet egy másik franciának is. A hangverseny közeiben a vendégek a kertben sétálgattak. Így a francia is, aki rá akart gyujtani, de nem volt mivel. Észrevesz egy katonatisztet, aki szivarzik. Hozzálép és tüzet kér. A tiszt nagyot néz, majd oda adja szivarját.

- Ugy-e, — szól, — ön francia?
 - Még pedig Toulouseból.
 - És először van nálunk?
 - Ma reggel érkeztem.
 - No persze, akkor értem.
 - Mit?
 - Hogy nem köszönt annak az urnak, aki mellettem állt az imént.
 - De hiszen nem vagyunk bemutatva egymásnak.
 - Azt az urat nem is szokták bemutatni.
 - Hát olyan nagy ur az?
 - De nagy ám!
 - És kicsoda?
 - A császár.
 - A csá—szár? de bizonyosan tudja, hogy az az ur a császár?
 - Hogyne tudnám, mikor az apám!
- Ez az eset a mai cárral esett meg.

Tréfás képrejtvények

Óreg bácsi a nénit kérdezte,
Mondaná meg neki, hogy hol a remete?
Hol? Tessék megkeresni!

A kerülő vad kutyával vigyáz,
Keresi, hogy hol a liliputi vadász?
Hol? Tessék megkeresni!